

Писарката на църкви в българските
кметства. Като сградата е една част
от общината. Времето е
всичко, църкви в българските кметства
се дават от държавата
а не от общината.

Видно се вижда, че да се
това се нарича са държавна
сграда, и държавна

Есен 26. Кметство Дружба
Чардакът на кметството
Руданович

2

правото на различните кръгове на обществото да си полагат сами цели и да изнамиват и употребяват самостоятелно средствата за достигането им. Нъ понеже нуждите на тия кръгове, които наричаме общини, провинции, държави, сж многобройни и разнообразни, то естествено се явява раздълението на управляеми и управляющи. Повече то хора — управляемите, като не могат въ сжщото време да гледат частните си и общите работи, натоварват една част от своите грегдани, управляущите да вършат общите работи. И тъй нуждата е раздължила обществото на управляеми и управляющи, техните права и длъжности съставляват главния предмет на конституцията. За това нашата конституция тръбва да се основава на туй начало, което намира своето присоление въ участието на народа въ законодателната власт. На това начало се основават членове: 42-49, 98-103, 112-115, 116-119, на проекта.

За да могат тия три начала да съществуват и да се развиват свободно, тѣ трѣбва да се подкрѣпятъ отъ началото на обезпечението (сигурността).

На това начало сж основани неприкосновеността на лицето, жилището и собствеността: членове 63, 64, 70, 71, на проекта. На това начало се основават и правата дадени на изпълнителната власт т. е. на князя и правителството му.

Тѣ сж 4-те главни начала, възъ които, като възъ единъ четиригълън камѣкъ, поставятъ учените публицисти въ теориите, а народите въ практиката сградата на една конституция.

Слѣдъ като указахме на отвлечените начала, които лежатъ на основанието на всяка една свободололюбива и непредначавана конституция и които слѣдователно трѣбва да сж краежгълните камѣни и на нашата бждща държавна организация, ние постѣпваме камъ втората частъ на нашата задача т. е. камъ указването на тия учреждения и камъ формулирането на ония правила, които земени вкупъ трѣбва да съставляватъ конституцията на българското княжество. Прѣди всичко, комисията като обещди сериозно положението и нуждите на народа ни, като зе въ внимание, че въ всяка една политическа организация трѣбва да се избѣгватъ крайностите; че прѣходътъ отъ робството камъ самоуправлението трѣбва да бжде постепенъ; че, като въ времето на турското владичество Българите не сж имали никакви политически правдини, ползуването отъ политически права изисква не само единъ даденъ стѣпенъ на умствено развитие, нъ и редки нравствени качества; че самоограничението, почитанието камъ властта и нейните прѣдставители сж неизбѣжни условия на едно свободно управление; като зе въ внимание още и тѣжките обязанности, които ще тежатъ на нашето ново управление, както спрямо вътрѣшната ни организация, тъй и спрямо външната ни политика, комисията се убѣди че е неизбѣжно нужно щото въ нашата конституция да вѣе единъ духъ на разуменъ консерватизмъ и нашето правителство да бжде силно и крѣпко. Нашата конституция и нашето бждще управление трѣбва да иматъ за целъ да възпитатъ народа ни въ почитанието на закона и да го приготвятъ щото въ кратко време да може достойно да се ползува отъ таза свобода, камъ която се стремятъ най просвѣтените народи. Комисията счита първите години на нашия свободенъ политически животъ като твърди опасни, защото непригответен преходъ отъ бившето деморализуеще робство въ единъ самостоятеленъ животъ, възможно е да развие у

Манастирски

ако бихте казали монархия да е единъ народъ
и не откъсва да го ^{при}бери и вода въ
новия му животъ това го раздѣлява, но
то казватъ консерватори консервативни
не могатъ да го раздѣлятъ то ми иде като не
на кадети, — да ни вѣе искаре въ всички
стипуляции, а да не казватъ и право и
като не искаре въ държавна конституция